

Տարեկան գինն է	140 դր.
Վեցամսեայ "	75 ..
Եռամսեայ "	40 ..
Մէկ ծանուցումը ստղծն 3 դրուով է :	
Ստորագրութիւնները կանխիկ են :	
Ստորագրութիւնները ամեն ամսոյն 1 ին	
եւ 16 ին կը սկսին :	

Դուրս երթալիս լրագրութեան ծածուկ
ծախքը ամսոյն վրայ է :
Լրագրոյս վերաբերեալ ծածուկ կամ որ
և է կցէ գրութիւն, խմբագրին պիտի
ուղղուի : և ամսոյն ծածուկն ծախ-
քը երկուցն վրայ է :

ԼՐԱԳՐԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ՆՈՍՏՐԱՆԴՆՈՒԳՈՒԼԻՍ 4 ՓԵՏՐԱԼԵՐ

Մագրոյ խորհրդարանին բացվելէն ՚ի վեր, Եւրոպայի տէրութեանց քաղաքականութեանը եւ իտալական խնդրոյն վեճակին վրայօք լոյս ստանալու համար ամենուն ուշադրութիւնը դէպ ՚ի Մագրոյ դարձած է : Ուստի մենք ալ եւրոպական լրագրութեանը շորով զանազան եւ իրարու անհամաձայն լուրերը ու խորհրդածութիւնները մէկ գի ձգելով՝ Մագրոյ խորհրդարանին մէջ եղած խօսքերէն եւ պաշտօնական հրատարակութիւններէն կը քաղենք մեր ասուքը քաղաքական լուրերը :

Մագրոյ արտաքին գործոց պաշտօնեայ Ռոյալ Դոն Ռոյալ լատ. փետր. 8 ին օրը հետեւեալ խօսքերն ըսաւ Հաւարակոց խորհրդարանին մէջ :

« Մագրոյ կառավարութիւնը իմաստաւոր Պաղղոյ կառավարութեանէն թէ տէրութեանց ժողովը եւ մնացած է, որուն պատճառը Պաղ - Տերափնանց ժողով մահազոյժ անանուն տեսակի մը հրատարակութիւնը կը համարվի, Խոտալական խնդրոյն լուծուելու դիւրացնելու գիտաւորութեամբ հետեւեալ առաջարկութիւններն ըրաւ. Գաղղոյ եւ Մատրիոյ կառավարութեանց :

« Մատրիոյ տէրութիւնները Խոտալոյ գործերուն մէջ չմտնեն առանց մեծ տէրութիւններուն հաւանութեանը :

« Եւրոպայի տէրութիւնները Ս. Ենտիկի ներքին կառավարութեանը միջամտ չըլլան :

« Գաղղիա հաճութիւն տուաւ այս առաջարկութիւններուն, միայն իր զօրքերը Խոտալայէն դուրս հանելու մասին քանի՜ մը չափաւորութիւններ ընելով :

« Մագրոյ երրորդ առաջարկութիւնը մ'ալ Մարտինիայի թագաւորին ըրաւ որ պէս զի Սիլիւն Խոտալիս զօրք չկրկնէ մինչեւ որ այն երկրին ժողովրդեան կամքը հարցվելով խոստովն : Գաղղիա այսինքն թիս վրայօք բանակցեցաւ Մատրիոյ հետ բայց անոր ինչ որոշում ընելուն վրայ պաշտօնական լուր մը դեռ չկայ :

« Մագրոյ կառավարութիւնը իմացաւ որ Մատրիա գիտաւորութիւնը չունի զօրք իրկելու Սիլիւն Խոտալիս, բայց իր զօրքերը իր Խոտալական երկիրներուն մէջ պիտի դուրսարէ : Մտից կրնայ յուսաւորվել որ Սիլիւն Խոտալոյ գործերը խաղաղութեամբ եւ գոհացուցիչ կերպով կարգի կը դրվին :

« Մագրոյ կառավարութիւնը Ռուսիոյ եւ Ռուսիոյ հետ ալ բանակցեցաւ : Ռուսիայէն դեռ պատասխան չըս-

տացաւ : Ռուսիոյ կառավարութիւնն ալ թէպէտ չհակառակիր Մագրոյ առաջարկութեանը, բայց իր վերջին պատասխանը պիտի ուշացնէ : մինչեւ որ Գաղղոյ ու Մատրիոյ կարծիքը պաշտօնական կերպով իմանայ : »

Մտնք եւ ահա Մագրոյ արտաքին գործոց պաշտօնեայ ըրած խօսքերուն իմաստը :

Մագրոյ կառավարութիւնը լրագրին ալ որ Ռոյալ Բալթիկայի բերանը համարված է, փետր. 3 թուով հետեւեալ ուշադրութեան արժանի լուրերը կը հրատարակէ կէս պաշտօնական կերպով :

« Ծանուցելու է ինչ թէ Գաղղոյ ու Մագրոյ տէրութեանց մէջ գորութեամբ դաշնակցութիւն մը կայ որ զբաւոր պաշտօնագրութեան մը վրայ հիմնուած է, այլ պարագաներուն հարկէն առաջ եկած կարգադրութիւններու վրայ հիմնուած է : Մյս դաշնակցութիւնը որ օր ըստ օրէս աւելի կը մտերմանայ, արդէն յայտնի արդիւնքներ յառաջ բերել կ'սկսի :

« Հաստատութեամբ որոշված է որ Խոտալոյ մէջ որ եւ է միջամտութիւն մը չըլլալ ըլլայ. այլ Սիլիւն Խոտալայի ժողովրդեան պիտի յանձնըվի իր վեճակին որոշումը : Եւր ընտրութիւններ պիտի ըլլան, եւ ժողովրդեան քուէովը եղած եւ քուէակցաներուն ժողովը ազատութիւն պիտի ունենայ նոյն երկրին Մարտինիայի հետ խառնըվելու վեճերը :

« Գաղղիական զօրքերը քիչ ժամանակէն պիտի մեկնին հիւսիսային Խոտալայէն ու Հունմէն :

« Մատրիա Գաղղոյ ու Մագրոյ դաշնակցութեամբ առջեւ կը հրաժարի Խոտալայի մէջ իր ազդեցութիւնը վերահաստատելու եւ սուրբ պատեանը կը դնէ : Փորձել պիտի ըլլան Մատրիոյ կառավարութիւնը հաճեցընելու որ քանի մը նոր բարեկարգութիւններ շնորհէ Ս. Ենտիկի ժողովրդեան :

« Արջապէս իտալական խնդիրը կրնայ բացվել Խոտալայի նոր թագաւորութիւնը Եւրոպայէն ձանձրվելով. բայց Պապին յամառութիւնը, Մարտիկի կառավարութեան բռնութիւնը եւ Ս. Ենտիկի ժողովրդեան ազգականները կրնան իտալական խնդրոյն դժուարութիւնները նորոգել :

« Մյս հաւանականութիւններուն առջեւ Մագրոյ հաստատ պիտի կենայ այն քաղաքականութեան վրայ, որ իր կարծեօքը կրնար անցեալ տարուան պատերազմին առաջին առնուել, եւ հիմա ալ կրնայ խաղաղութիւնն հաստատ պահել. այսինքն իտալացիները ինքնիշխանութեանը ազատ օտար միջամտութիւններէ : »

Նոյն լրագրը կրտէ՞ թէ Գաղղոյ կառավարութիւնը վերջին անգամ իմացուցիք է Մագրոյ կառավարութեան թէ կայսեր քաղաքականութիւնը բոլորովին խաղաղական է եւ իր զօրքը թիւր պակեցնելու որոշում ըրած է :

Յիշեալ լրագրը կրտէ՞ նաեւ թէ Մագրոյ կառավարութիւնն անհոգ կեցած է Մարտիկի տէրութեան անհամայն վեճակին վրայ : Ուստի Մարտիկի անգղիական ու գաղղիական լրագրաներուն պատուէր դացիր է թագաւորին ուշադրութիւնը հրաւիրելու այն ստիպողական հարկին վրայ որ Խոտալայի այժմեան անցքերն իր վրայ կը դնեն իր քաղաքականութիւնը փոխելու համար :

Խոտալայի ժողովուրդներուն ուրախութիւնը մեծ եղաւ Քալուր կոմսին վերստին պաշտօնի հասնելուն վրայ, եւ միջին Խոտալայի անկախութեանն ու Մարտինիայի հետ միանալուն վրայ կասկածները վարստեցան : Քալուր կոմսին իտալական միութեան գաղափարին ամենէն եռանդուն, ամենէն յաջողակ, եւ ամենէն քաջասիրտ ակտիւսն է, վերջապէս Խոտալոյ ազատութեան հողին է : Իր անունը միայն դրօշակ մըն է : Մյս պատճառաւ է որ իր վերստին Մարտինիայի տէրութեան առաջին պաշտօնեայ անունները հրատարական ցնծութեանց եւ հանգեաներու առիթ եղաւ բոլոր Խոտալոյ մէջ :

Քալուր կոմսն այս անգամ իր պաշտօնակցներուն մեծ մասը բնիկ օտարներինցներէ չընտրեց, այլ Լոմպարդիայի Հունմէն եւ Սիլիւն Խոտալոյ երեւելի հայրենասէրներէն ու տաղանդաւոր անձերէն կազմեց, ինչպէս եւ Ս. Մամանի երեւելի պատմագիր ու փիլիսոփան, որ Պիետո թ. Պապին դահապարութեան սկիզբն իր հպատակներուն շնորհած ազատ սահմանադրութիւններուն ժամանակը Հունմի կառավարութեան պաշտօնեայ էր, եւ հիմայ Մարտինիայի տէրութեան հասարակաց կրթութեան պաշտօնեայ անունանցաւ : Փանթի զօրապետը որ Սիլիւն Խոտալոյ միացեալ դաւառաց ընդհանուր զենուորական հրամանատարն է, պատերազմական գործոց պաշտօնեայ անունանցաւ : Ս. Եւսեմի որ Լոմպարդիայի երեւելի տնտեսադէտներէն մէկն է, հասարակաց շինութեանց պաշտօնեայ անունանցաւ : Մյս ընտրութիւններով Սիլիւն Խոտալիս արդէն բոլորովին Մարտինիայի հետ միացած կը համարվի իրօք, եւ միայն կը մնայ Եւրոպական տէրութիւններէն պաշտօնական կերպով ձանձրըվելու. ասոր ալ քիչ ժամանակէն կատարվելուն տարակոյս չի

մնացած : Արդէն Մագրոյ կառավարութիւնը ձանձրած ի պէս է. վասն զի վերջին լուրերը կը ծանուցանեն թէ անգղիական իրգաթն մը այս օրերս Լիվոռնոյի նաւահանգիստը մտած ժամանակը ողջունել թնդանօթներ արձակել է, որնոր թնդանօթի մեծ դուքսին փախչելէն ՚ի վեր Լիվոռնո գացող անգղիական պատերազմի նաւերն ըրած չէին :

Մարտինիայի թագաւորութեան մտքն եղող Մալօյա եւ Միս դաւառները որ Գաղղոյ սահմանակց են եւ Մագրոյ լիբանց քաղաքական սահմանին մէջ կիցան, Գաղղոյ ու Մարտինիայի մէջ բանակցութեան նիւթ եղած են կրպի, եւ կերելի որ անհիմն է : Մարտինիայի կառավարութիւնը խօսք տուեր է կրպին Ա. Մարտինի կայսեր, որ Սիլիւն Խոտալայի Առօմանիայի դաւառները Մարտինիայի արգրս սէ Գերտասրա ալ Մալօյայի եւ Միսայի դաւառները Գաղղոյ տայ :

Մյս լուրը Քրուսիան յուզմունք պատճառեց յիշեալ դաւառներուն մէջ, որոց բնակիչներուն մէկ մասը Մարտինիայէն քաճըրվել չեն ուզեր, մէկ մասն ալ Գաղղոյ հետ միանալին փախաբերով պատգամաւորութիւններ կը խրկեն : Մարտինի կայսեր : Բայց Մագրոյ խորհրդարանին մէջ եղած խօսքերէն կերելի որ ոչ Մագրոյ եւ ոչ ուրիշ մեծ տէրութիւնները տեղեկութիւն չունին այս գործէն, եւ հաւանութիւն ալ չպիտի տան :

Հունմի Պապը յունվ. 7/19 թըւով շքարեական կնիքակ մը հանեց, որուն մէջ Ա. Մարտինի կայսեր առաջարկութիւնները չկրնալ ընդունելու ծանուցանելով կը ինքրէ բոլոր հրահանգաւաններէն որ ազօրք ընեն իր աշխարհական իշխանութիւնը հաստատ եւ ամբողջ մնալուն համար : Մյս կնիքակը Գաղղոյ օրինացը համաձայն կառավարութեանէն քննըվելով Ա. Մարտինի կայսեր հրամանաւ բոլոր Գաղղոյ եկեղեցիներուն մէջ կարգացվեցաւ եւ լրագրութեան մէջ ալ հրատարակեցաւ :

Փարիզ հրատարակված Խալիկո կրթական լրագրը Պապին աշխարհական իշխանութիւնը պաշտպանելու մասին մոլեռանդութեան չափն անցունելով, մանաւանդ Պապին կնիքակը առանց կառավարութեան հրամանին հրատարակելով, ներքին գործոց պաշտօնեայ կողմանէ Ա. Մարտինի կայսեր արված անգղիական մը վրայ խափանեցաւ : Յիշ-

նր՝ որ անցեալները մեր ամենապատիւ Սրբազան Պատրիարք և օրբաժ աչիւ լուծեան փոխարինութիւնն է, եւ այս առիթներով արեւելեան եկեղեցւոյ Ս. Հայրապետացը մէջ տեսնուած քիտա- անեական սուրբ սիրոյ նշանները անաւ- րակոյս խիտ բարեազգեցութիւն մը կը- նեն երկու քրիստոնեայ ազգաց ժողո- վուրդներուն վրայ, եւ անոնց մէջ քը- րիստոնեական եղբայրսիրութիւնը օրէ օր աւելնալուն եւ հին պիտական նախապա- շարմունքներն ու յաւալի ասելովեանց հետքերը փարատելուն հզօրացնել կը նպաստեն: Այս նկատմամբ՝ յունաց եր- կու Սրբազան Հայրապետներուն կիրա- կի օրուան ըրած սիրալիր այցելութիւնը՝ քրիստոնեական ուրախալի զէպը մըն է ի- բաւամբ, եւ մեծ պատիւ կընէ երկու ազգաց ալ հօգուտը զուրկներուն:

ԽՈՐՈՒ ԼՈՒՐՆԵՐ

Անցեալ չորեքշաբթի առաւ խիտ ցաւալի դէպք մը պատահեցաւ, որ կայ- սերական արտաքին գործոց պաշտօնաւ պետափայլ Պաւստ փաշային սիրտը ան- մահիթար սրտ մէջ ընկողմէն: Նորին փեսմութեան որդի Քիւզիմ պէյը Ալեյօղուի գորանոցէն ներս մտած ժամանակը ուրիշ գնդապետի տեղակալը թեան աստիճանին յատուկ եղած պաշ- տօնները կատարելու կերթար, յան- կարծ կաթուածէ զարնրվելով ինկաւ մեռաւ: Հետեւեալ օրը յուղարկուորու-

թիւնը կատարվեցաւ մեծ հանդիսիւ, որուն ներկայ էին ահրութեան նախա- րարներուն ու պաշտօնատարներուն մեծ մասը: Քիւզիմ պէյը քսան եւ չորս տա- րեկան բարեբաղը եւ հանձնորդ երի- տասարդ մընէր Պարիզ կը թքված եւ խիտ պայծառ ու զեղ եցիկ ապագայ մը կը խոստանար: — Արեւի գլշեր ժամը վեցին մի- ջոցները մայրաքաղաքիս Այլան-Մերայ ըսված թաղը հրդեհ պատահելով, առ- ներուն կտուրթեանն՝ ու փրոյցներուն անձկութեանն՝ վրցաւ առաջը աւնը- վել, եւ չորս հարիւրէն աւելի տուն ու կա- նուրթ այրեցաւ: Այս հրկիզելոց մեծ մասը աղքատ հայազգիներ ըլլալով, ա- մենապատիւ Սրբազան Պատրիարք Հայ- րը փութացաւ իւր փոխանորդը խրկել, որ երթայ խեղճներ մխիթարէ, եւ անոնց վեճահն ու պիտոջը հասկնալով տե- ղեկութիւն տանի իրեն: — Արեւոտիայէն զբված նամակ մը գնկաներ անոնց վերջին օրերը սաս- տիկ ձիւնաբերի մը ժամանակ փոքրիկ կարաւանի մը պատահած աղետալ փո- ճութեան կերպը եւ մանրամասն պատմու- թիւնը կընէ որ արժան կը համարիք համառօտելով լրագրոյս մէջ հրատա- րակել: Տասն երկու հայազգի՝ որոց մեծ մասը անցի, տաներիւ քիւրս եւ աւ- ձիկ ջորեպաններու հետ Արեւոտիայի գաւառէն անցնելով, զեկաւ 28 ն օրը Բաքնիկ անուն գեղին մօտ Մեքեղում ըսված լեռանը վրայ սաստիկ ձիւնախա-

ռն փոթորիկի մը կը հանգիւլին, եւ ճամբանին կորսնցընելով, պարսպ տեղը զեղ մը փնտրելի եւ օգնութիւն կան- չելէ ետեւ ազատութեան ճար մը չըրտ- նելով, եւ զիշերն ալ վրայ հասնելով, քովերին գտնուված կտաներու եւ վեր- մակներու մէջ փաթթված ձիւններուն վրայ կը պառկին՝ կեանքներն յոյսերին կտրած: Առաւօտուն կիւրն կընային որ երեք չորս մարդ, չորս հինգ ալ ջորեպա- ղեր փայտ կարեր են, բայց օգին խոտու- թիւնը եւ փոթորիկը շարունակելուն հա- մար չեն կրնար անկէջ ելլել, եւ կը հար- կազրվին այն օրը եւ հետեւեալ զիշե- ընն ալ հոն անցունելու, անօթի ծար աւ: Արջագետ գեղաւ 30 ն օրը օրը քիչ մը մեղմանալով կիսամեռ ճանապարհորդ- ներուն վերջին յուսահատ արշալակները Բաքնիկ գեղէն կը լսվին: Իսկոյն գեղին կտրիճ երկասարգները ժողովելով կե- լին ձայնը եկած կողմը կը գիտեն, եւ զար- մանալի արագութեամբ կէս ժամու մէջ ինը մարդ՝ որոց չորսը անցի հայեր եւ հինգը քիւրս ջորեպան էին, ապի- էն անդիէն ձիւնին մէջէն հասնելով՝ ձիւ- ըու վրայ դրած զեղը կը ըրեն տաք տե- ղեր կը խօթեն: Այնպէս անգույն հը- ոռակեական հայոց առաջնորդ Քիւրսպա- սիւ Ներսէս եպիսկոպոսը եւ ուրիշ ար- ժանապատիւ եկեղեցականք զբարդ ճա- նապարհորդներուն ջողը երթալով, դա- նոնք խնամելու եւ դարմանելու փորձեր- եալ միջոցները եւ ուրիշ պիտոջները կը հոգան կարեկից սրտիւ, եւ զեղին բնակիչներն ալ իրենց բարեխրո հա- վենեղուն օրինակէն յորդորվելով

ամեն տունէ կերակուր հանգերձ եւ ուրիշ պիտոջներ կը հասցունեն կիսա- մեռ ճանապարհորդներուն եւ վերջին ծայր մարդասիրութեամբ զանոնք կը խնամեն, ու քանի մը ժամու մէջ խեղճներին զուրկներն կը ըրեն: Այն ժա- մանակը կը պատմեն հայագի ճանապար- հորդները թէ իրենց կարաւանը քսան եւ չորս մարդէ ու քսան եւ հինգէն աւելի ջո- րիկ կը բաղկանար: Այս լսելուն պէս Պերս. Ներսէս եպիսկոպոսը զեղացիներ- ըուն կը հրամայէ որ պատրաստվին հե- տեւեալ առաւօտուն կանուխ լեռը եր- թայրը եւ կորուսեալ ճանապարհորդ- ները փնտրուելու: Միանգամայն մարդ կը խրկէ Արեւոտիոյ կուսակալ վեմա՝ իսայ- ընտանին փաշային, եւ եղելութիւնը ծա- նուցանելով, տասն գապթիկ, դասաւո- ճիկն կողմէն փոխանորդ մը եւ Արշաղէ- լու Միւտիլը Բաքնիկ գեղը կը խրկվին, եւ իսկոյն քսան անձ Բաքնիկցի երկաս- սարդներէն եւ քանի մը գապթիկ քսան ջորի հետեւին առած՝ լեռը կերթան եւ մեծ դժուարութեամբ երկու ժամու տեղ ճամբայ ընտելով՝ ձիւններուն մէջէն տանն եւ մէկ մարդու պողած դիակ, տասն հաս ջորիկ զիակ, եւ տասն եւ եօթն ողջ ջորի, կիսամեռ քիւրս մը, եւ ճանա- պարհորդաց բեռներն ու կարասիները՝ անդիէն ասդիէն կը գտնեն, եւ երկու հա- յազգեոյ զիակ, կիսամեռ քիւրսը եւ կա- րասիները ջորիներուն վրայ բեռնաու- րած, ողջ մնացած ջորիներն ալ հետ՝ կանեն զեղը կը ամեն, եւ դատարին կը յանձնեն, իրերկայութեան միւտի- ըին եւ քանի մը կեղեցականաց եւ զիւ-

զրուածքին նայելով, կը թուի թէ, ինք այս կարծիքէն հեռու է, եւ կուզէ որ օ- ըրագիրը ջորեպանի մը ձայնարկուն, գործիչն, անոյեանը, պատենէն ու կաղաքի ըլլայ, իր կողմը չեղողներուն դէմ յարձակմանը հանէ, իր հակառակորդաց արդիւնքն ու իրաւունքը ժխտէ, եւ իր բարեկամաց քնասարարութիւններն ու անիրաւու- թիւններն անգամ արդարացունէ եւ ներ- բողէ: Ասանկ փորձով մտածութեանց եւ զգածմանց հակառակ օրապիւր մը պի- ճակ մըն է, որ աղբիւն ընկերական օր եւ իցէ փեթակէն միշտ կը վանտուի, միշտ մեկուսի կը մնայ, ինքնին կը կորնէ: Այնպէս ու Արեւոտիոյ Պ. Դամիզեանին համար արեւելեան եւ լեւանի պէս երկու վրայ թող ըլլան, մենք նայինք զեւ ինչ ընդ- վայրախօսութիւն ունի ընկերը: — Մասիս լրագրիւր իր ձեռագրին վը- «բայ քաղաքական (եւ այլ) խոչոր վեր- «նաղիրը զրկելէն ետքը ինչու մոռցիւ է «աստուածարանական կամ կրօնա- «բանական վերադիրը:» — Ասան զե, Պարիսկական արքեպիսկոպոս աստուածաբա- նական հրովարտակ առած չէր, եւ աղ- ղին կրօնքին ու դոյութեանը երգուեալ թշնամեաց ու աստուածաբան փերեղա- կաց դէմ զրկու հրամանադիր չունէր: Տապակին յատակը նայէ, որ ալ ծը- ուածեղ կայնէ գուրս հանեա՝ քանձու- իմաստակ. ինչ հարկ կար Մասիսի աստ- ուածարանական մակազիրը փնտաւելու: — Արշաղէտեւ . . . իր աղբային «ըսած լուրերը կրօնական են, շատ անգամ «չորս վարդապետի, հինգ կապիսկոպոսի «վրայ կը դառնայ բոլոր իր առած աղ- «բային լուրերը:» — Մասիս աչքը, Արի- ղոպ, առջիկ նայէ. բոլոր Պերսիանիոյ Իտալիոյ Պաղարիւր եւ Արշաղէոյ օրագիր-

ները, տեղաբնիկը, աշխարհական եւ ե- կեղեցական զրկները, վեց ամիս է որ ա- մեն օր եւ անգարար կախիկոպոսի մը եւ քանի մը կարգիւնակի վրայօքը զրկն. Հայկական օրագիր մըն ալ իր եկեղեց- ւոյ վարդապետացն ու կախիկոպոսացը վրայ երոր եւ քանի որ ուղէ նէ գրելու իրաւունք եւ ազատութիւն ունի թէ չէ: — Արեւի որ Այմիսիսի սիւնհո- պոսը իր բոլոր աստուածաբանական դա- «տերուն ընդհանուր փաստարան դը- «ըսած է աս ամենապատուական լրագրի- «ը:» — Արշի որ գուն կըսես, ամե- նապատուական դուշակ. թէ որ սիւնհո- գոսն անիկայ իրեն դատասաց ընտրեր է նէ, ան ալ աւելի համարձակութեամբ կը գրէ եկեղեցականաց վրայօք, առանց միտ գնելու եւ առանց փոթ- ընելու թէ, աղբային եկեղեցւոյն անհարգութեամբ առական մը համայ կը թուի ըսածը, թէ անհամայ: Ասան զե, Հայոց ամեն կար- զի կրօններու եւ պայմաններու մարդիկ, քօղաքական բարոյական եւ ուսումնա- կան նիւթոց մէջ իրարու կրօնան խոր- հուրդ տալ եւ իրարու ըրածը դա- տել, բայց իրարու կրօնական եւ ե- կեղեցական իրողութեանց վրայօք բերան բանալու իրաւունք չունին, քանի որ եւ- դոսն ընդհանուր աղբիւն գոյութեանն ու շահուն դէմ չէ: Հայոց վարդապետ- ներուն ու կախիկոպոսներուն վրայօք Մասիսի գրածները՝ Հռոմէականները խրկելու կամ բողոքականները վաւօքով երկիրն հանելու եւ կամ աղբիւն անպարտ զապախարներ տալու բան մը ունին արդ- եօք: Ինչ կեցեր կը կարիպէ ուրեմն այս ձանձրարիւ գրացին: — Ղարաբի թէ որ Հայերը գրել թէ «հարգաւարիկ ի վեր իրենց մէջ յուղ-

«ւած կրօնական ինքիւններէն ու լուրե- «րէն չի ձանձրացան միւնուի հիմայ՝ ալ «ձանձրանալը չունին:» Եւ չեպիտի ձանձրանան, եւ չեն կրնար ձանձրանալ, եւ չվայել որ ձանձրանան, քանի որ հա- նոցին բողբը կուզ (սամար) կը պարտի: Ինչ կուզէր Պ. Դամիզեանը կրօնական կըսի չի լսելու ի պէտս: Արշի որ հա- յիրը չպատեղազնելու համար պարսկանա- յին, կամ չպարսկանալու համար յու- նանային, կամ չը յունանալու համար տաճկանային, կամ չտաճկանալու համար լատինանային, եւ կամ, այսչափ վտանգ ու փորձութիւն անցունելէ ետեւ իր գրու- դու չը չցաւցունելու համար վերջապէս իր քանի մը փաթիկայներուն անձնատուր ըլլային: Ինչպէս եր որ քանի մը անգործ, անիկիճ, դատարիագորտ, տգէտ, շըջ- մուկի եւ անկրօն կրօնաւորներ փորե- նին կշտացունելու համար՝ Հայոց դարան կը գործեն, օժտելու եւ մե- ջերինն բաժնելու համար հաւաքը կործանել ուրացունել եւ վաւթարել կուզեն, աղբիւն ինչպէս կընայ անուռնչ կենալ: Ինչ երեսով կընայ ուրեմն մե- կը, Հայոց հացը կերած տեղը, աղբիւն դաւաճանները թողուլ, եւ զրկելոց խը- րատ տալ որ լեն, հանգարտ կենան: «Այ, ինչպէս ուրիշներուն կանան կը- «նայ տալ այն մարդն, որ ինք կանոն «չիճանար:» — Պ. Դամիզեանին խախտուածութեամբ ըր Հայոց մէջ մարդ տեղէն չըրերար թէպէտ ոչ ի կարիս եւ ոչ ի չկարիս, բայց թէ որ գուն արգար յանդիմանու- թիւն մը ըրած ըլլալ կուզիրնէ: Ինչի- աճի սիւնհոգոսն ու Հայոց եկեղեցա- կանները ծաղրելուն տեղը, Հայոց հաւատ-

քը կործանել ու զոգնելուն կը խօսեր: Հայ վարդապետ մը ոչ բանիւ եւ ոչ զը- ըով Հռոմէականի մը հրաւեր կամ թախանձանք ըրած չունի այսօրուան օրս, եւ ընդ հակառակին, ահաւասիկ Պետ. Պատրիարքի մէջ . . . : — Արեւի Հայ կնք ու կզգանք «որ թէ եւ մեր հոգին առանց կրօնի «չի կրնար ստորիլ, սակայն մեր մարմինն «ալ կրօնով չի կրնար անանիլ:» Հակաը- վեցաւ իրիւր վերմակին (եօրիան) հա- մար է եղեր: Պ. Դամիզեանը հացի պէտք ունի, եւ Հայերն ալ իրենց զարոցները զիրքով լեցունելու համար Հրակայ ամբարները Հարայի որիորին կապելու տեղը, կեցեր կրօնի կուս կընեն, որ ա- նոր փորը չի շտացունէր: Վիտա. ա- ուաճոց գիտնայինք նէ, ասանկ փորուն ցաւը լացող վշտահար տղապարի մը հետ այնչափ խոտութեամբ եւ արգարութեամբ չէինք վեճեր: Աւստի, յանցանքիս մօտը- նելու համար, սակ ետեւ ըսելիքներուն հըութեամբ ունին գնենք: — Երկար գրելու տեղ չունինք, գանք «չետակ փերցիչեալ յօգուածին որուն «հեղինակը Պ. Միսաքեանն է: Աղոր- մած Աստուած, հակառակ իմ վը- րաս գալու սարանալը կընէ կոր: Ար- թէ ինձի համար, Թեոփիլէ, որ այն զիշերն աքաղաղը շուտ փոսիկամ ժամկոչը քիչ մը կանուխ ելլայ: Արեմն գալ շուր- թու, Պ. Դամիզեան: Փարիզ 27 յունիսի 1860: Ի. Պ. Միսաքեան

